

PENSAMENTS

JUANJO

És una nit fresca de primeries de maig. Hem acabat de sopar i eixim a donar una volta pels carrers. Són els carrers de sempre, els carrers que m'han vist jugar de menut. Ací ballaven el joves de meitat de segle, quan la taverna del "tío Ramón" o la del "tío Delfín" estaven al bo del millor. Carrers que, amb la seua pols, embrutaven les espadenyas de les dones que anaven a comprar a la tenda d'Antonio "del Forcallat", o dels homes que anaven a fer-se unes avarques noves a ca Cento "l'Avarquero". Carrers per on passaven les carretes dels seus antics propietaris –els Calduch– quan venien a cobrar la renda. Són els mateixos i sempre ho seran, però aquesta nit els veig diferents. La llum gro-

guenca de les noves faroles contrasta amb el negre de l'asfalt. El meu avi em comenta –*¡Si els agüelos ho veieren!*–. Aquells més vells com l'àvia Prudència i tots els seus germans i germanes, o els que ens han deixat més recentment com Batiste "Denteta", Cento "Rotxa", Eliseo o Felipe. Tots, crec que estarien orgullosos com ho estem nosaltres d'un Mas. El Mas dels Calduchs.

No voldria acabar aquests pensaments en veu alta sense agrair a l'Ajuntament de les Coves, amb el seu alcalde Manuel-Enric al davant, la realització de les últimes obres fetes, com són l'enllumenat i l'asfaltat de l'interior del Mas.

Mas dels Calduchs, maig de 1998.

